

der paa et senere Tidspunkt enten paa Grund af Ændringer i Husstandens Størrelse eller ved Flytning kommer til at raade over flere Værelser, end han kan forbeholde for sin egen Husstand.

Til §§ 6—8.

For at gøre Ordningen saa lempelig som mulig har man foreslaaet, at Lejlighedsindehaveren er berettiget til selv at udleje (fremleje) de anmeldelsespligtige Værelser til en eller flere Personer. Gør han ikke Brug af denne Ret, kan Udvalget anvise ham en værelsesøgende. Udlejeren kan da inden 8 Dage efter Anvisningen selv udleje (fremleje) Værelset til en anden værelsesøgende, men har han ikke gjort dette, er han pligtig til at udleje til den af Udvalget anviste Lejer. Denne Ordning svarer til den, der gælder i Henhold til Boliganvisningsloven, jfr. Lov Nr. 248 af 31. Maj 1947 §§ 4—5.

Man har ikke ment, at Udvalget skal kunne anvise Udlejeren Ægtepar; da Udbudet af Værelser efter Lovens Gennemførelse vil stige, maa det forventes, at værelsesøgende Ægtepar ved den frivillige Udlejning, som § 6 giver Adgang til, vil have større Muligheder for at leje Værelser end for Tiden.

Udvalget bør ikke kunne give værelsesøgende, der har Bopæl i Kommunen, Fortrinsret til de anmeldelsespligtige Værelser, da der bør tages Hensyn til de unge udenbysboende, der af uddannelsesmæssige eller beskæftigelsesmæssige Grunde søger Værelse i Kommunen.

Ophører et Lejemaal (Fremlejemaal), og er Lejlighedsindehaver ikke i Stand til selv at sørge for fornyet Udlejning, maa han melde dette til Udvalget. Gennem Samarbejde med Folkeregistret, jfr. Forslagets § 12, maa Udvalget sikre sig, at Regelen i § 8 overholdes.

Til §§ 9 og 11.

Man har ment at burde overlade Fastsettelsen af de nærmere Vilkaar for Lejemaal (Fremlejemaal) indgaaet i Henhold til Lovens Regler til Parternes indbyrdes Aftale, idet dog Lejelovgivningens almindelige Regler om Kontrol med Lejefastsættelse, jfr. Lovbekendtgørelser Nr. 347 og 348 af 6. September 1947 §§ 64 a—k naturligt maa finde Anvendelse ogsaa paa Lejemaal indgaaet i Henhold til nærværende Lov.

Det er overladt til Udlejeren selv at træffe Bestemmelser om, hvorvidt han vil udleje Værelserne i møbleret eller umøbleret Stand. Man har derimod anset det for nødvendigt at sikre de Personer, der faar anvist Værelse gennem Værelseanvisningen, Adgang til W. C. og til Forsyning med Vand

og elektrisk Lys samt i det Omfang, hvori dette med Rimelighed kan forlanges af Udlejeren, Opvarmning eller Mulighed derfor.

Til § 10.

Hvor Udlejning af et Værelse er sket efter Anvisning, har man ment at burde sikre Lejlighedsindehaver og Ejendommens Ejer Opfyldelsen af eventuelt Erstatningskrav og har derfor foreslaaet, at Kommunen over for de paagældende garanterer for ethvert disse tilkommende Erstatningskrav forarsaget af Skade forvoldt ved Lejeren (Fremlejetagerens) Adfærd. Derimod omfatter Kommunens Garanti ikke Forringelse af det lejede som Følge af almindeligt Slid.

Til § 12.

Bestemmelserne svarer i store Træk til Boliganvisningslovens Regler, jfr. Lov Nr. 248 af 31. Maj 1947 § 14.

Til § 13.

Som anført har man ønsket at aabne Adgang for de Lejlighedsindehavere, der maatte ønske det, til at betale en Afgift i Stedet for at stille deres overtallige Værelser til Raadighed til Udleje. Lejlighedsindehaver kan vælge denne Udvej enten samtidig med Anmeldelsen eller senere, naar han maatte faa anvist en Lejer (Fremlejetager); Afgiften beregnes fra det Tidspunkt, inden hvilket den i § 5 omhandlede Anmeldelse skal være foretaget.

Man har endvidere anset det for rimeligt, at en Lejlighedsindehaver, der ikke inden den i § 5 angivne Frist har foretaget Anmeldelse til Udvalget af sine overtallige Værelser, til Gengæld skal være pligtig med Virkning fra det Tidspunkt, da Anmeldelsen skulde være sket, at erlægge Afgift.

Da det vilde kunne virke unødigt haardt, om en Lejlighedsindehaver skulde kunne fastholdes ved Afgiften, har man aabnet Adgang for ham til naar som helst at stille de overtallige Værelser til Raadighed til Udleje og derved frigøre sig for Afgiften.

Afgiftens Størrelse er fastsat under Hensyn til, hvilken Leje der gennemsnitligt maa antages med Rimelighed at skulle betales for et umøbleret Værelse. Under Hensyn til Forskellighederne i Lejeniveauerne, har man foreslaaet forskellige Satser for Hovedstaden, de større Købstæder og de mindre Kommuner. Denne Afgift er at opfatte som et Tillæg til Udgiften til Bolig og forudsættes derfor som en Udgift vedrørende Privatforbruget ikke at kunne fradrages ved Ansættelsen af Skatteindkomsten.